

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Simona Hradecká (Kulturní studia)

Název práce: Bylo nebylo aneb pohádkové motivy v *Zaklínači*

Oponent práce: Mgr. David Skalický, Ph.D.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

V centru pozornosti předložené bakalářské práce je fantasy cyklus *Zaklínač*, soustředit se má konkrétně na pohádkové motivy, jimiž se Sapkowski inspiroval v klasických pohádkách světového kánonu. Podle zadání má být cílem práce „analýza využití tradičních pohádkových motivů a dalších prvků pohádkového vyprávění tradičního pohádkového kánonu (bratři Grimmové či Hans Christian Andersen). Práce se bude věnovat způsobu výběru (tedy co konkrétně Sapkowski vybírá a do svých příběhů z pohádek vnáší – ve smyslu Jakobsonovy osy selekce) a zároveň i způsobům integrace těchto vypůjčených motivů a dalších prvků (Jakobsonova osa kombinace). Práce se bude opírat o postupy zkoumání intertextovosti jako významového dialogu mezi již existujícími prototexty a na ně navazujícími metatexty.“ Autorka se ve své práci náležitě věnuje zadanému tématu, její analytický výkon však očekávání plynoucím ze samotného zadání práce příliš neodpovídá.

První polovina předložené práce se věnuje krátce životu Andrzeje Sapkowského (z jakého důvodu? je znalost Sapkowského života podstatná z hlediska porozumění zkoumanému tématu?), důkladněji pak žánru pohádky – jeho historií, typologií či Proppovou studií *Morfologie pohádky* (proč zrovna této bezmála sto let staré studii?) a následně žánru fantasy – jeho charakteristikou, historií či druhy (a to i v pojetí samotného Sapkowského).

K samotnému výkladu ani zdrojům, ze kterých autorka čerpá, nemám podstatnějších výhrad (pouze dvě výše položené otázky), potíž však spatřuji v tom, že se skutečnosti tematizované v těchto kapitolách naprosto nijak nepromítají do analýzy pohádkových motivů v *Zaklínači*, které je věnována druhá polovina práce.

Ta se tedy zcela bez návaznosti na část první soustředí už na pohádkové motivy v *Zaklínači* a jejich analýzu. Velký prostor každé subkapitoly zabírá zbytečné převyprávění děje pohádky, která byla Sapkowskiému inspirací. Až poté následuje analýza, která má však k původnímu záměru věnovat se „způsobu výběru (tedy co konkrétně Sapkowski vybírá a do svých příběhů z pohádek vnáší – ve smyslu Jakobsonovy osy selekce) a zároveň i způsobům integrace těchto vypůjčených motivů a dalších prvků (Jakobsonova osa kombinace)“ a rovněž se „opírat o postupy zkoumání intertextovosti jako významového dialogu mezi již existujícími prototexty a na ně navazujícími metatexty“ velmi daleko. Autorčina analýza má podobu prosté komparace pohybující se povětšinou na povrchní rovině příběhu, tedy zjevné vesměs každému pozornějšímu čtenáři. Až v závěrečném interpretačním odstavci, který najdeme v každé subkapitole věnované jednotlivému Sapkowskiho dílu, pak autorka konečně dospívá k tomu, na co oponent celou dobu čekal a co očekával od vysokoškolské bakalářské práce na zvolené téma.

Po jazykové či formální stránce je práce zcela v pořádku, stejně jako citační praxe i použité odborné zdroje.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: dobře

.....
podpis oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 7. 6. 2021

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------